

"Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe."

Johannes 3:16

God heeft de wereld liefgehad. Waarom? Ik weet het niet. Is er, in de met ons onder de vloek gekomen kosmos iets begeerlijks?

Hoe zal God in dit heelal aan Zijn eer komen? En wie ben ik? Een micro-kosmos..een wereld in het klein. Ook: Een wereld van ongerechtigheid. De kosmos is aan verandering en veroudering onderworpen.

Sterren worden geboren. Sterren sterven. Zonnen veranderen in zwarte gaten. Hun binnengerichtheid is tenslotte zo groot dat geen lichtstraaltje wordt uitgezonden.

Alles wordt opgeslobberd.. Eindeloos zwaar wordt de materie. Geleerden kunnen de raadselen niet oplossen. Hemel en aarde zullen vergaan. Als een kleed zullen ze verouderen; Gij zult ze veranderen als een gewaad, en zij zullen veranderd zijn. Het gewaad wordt slecht. Straks trekt God het uit. Dan maakt Hij een ander gewaad..een nieuwe hemel en een nieuwe aarde.

Dit alles speelt zich af in de schepping. Het speelt zich ook af in mij en u, de micro-kosmos. De glans wordt gedooft.. Het licht keert niet terug. Wat blijft er over? Een uitgedoofde ster, een zwart gat. De wetenschap mag haar blik op mij richten - maar ze ziet niets meer. Hoe is het toch zo geworden? Waarom slok ik mezelf op? Het Woord geeft het antwoord: De bezoldiging der zonde is de dood. Dáárom is het ganse schepsel als in barensnood. De sterren zijn niet zuiver in Gods ogen. Daarom komen er zwarte gaten in het heelal. Daarom keren wij weder tot het stof. Daarom geldt van hemel en aarde: Die zullen vergaan.

Alzo lief heeft God..Wat heeft Hij lief? Ziet Hij zoveel moois en goeds in de kosmos? Ziet Hij zoveel goede rentmeesters op de aarde? Heeft Hij die rentmeesters lief vanwege hun bouwende en bewarende arbeid? O Neen, duizendmaal neen. Wat we nog aan goeds zien is te danken aan Zijn geliefde Zoon.

God had lief datgene dat aan dood en vloek onderworpen was.

Stervende sterren en stervende mensen. Een uitbrandende kosmos, een bevend heelal. God zag al wat Hij gemaakt had, en zie, het was zeer goed. Hij laat niet los. Hij laat de duivel en de zonde de overwinning niet. In Christus Jezus heeft Hij de grond gelegd voor het zeer goede. Jezus heeft volbracht de hemel en de aarde. Die hemel en aarde zal er zijn als het oude gewaad, in het vuur geworpen wordt.

Alzo lief heeft God de wereld gehad..een in nood en dood verkerende schepping is het nu. Daar maken wij deel van uit. U ook? Nicodemus? U ook? vriend en vriendin? Leerden wij buigen voor het oordeel des doods?

God had de wereld lief, maar wat zijn wij heden? Wat is de wereld nu? Denken wij soms dat God een welbehagen zal hebben in een door ons opgetuigde wereld? Of dat Zijn welbehagen rust op afbrekers van de kosmos? Heeft Hij niet juist Zijn Zoon gegeven om te redden wat verloren was? Deze liefde zal bewerken een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, dwars door de ondergang heen..

Deze liefde zal zorgdragen voor een levende aarde met levende mensen.

Daar zal het milieu goed zijn. Want het volk dat daarop wandelt heeft vergeving van alle ongerechtigheden.

Nu prediken zonnen en sterren zelfs de ondergang van het vlees.

Desondanks blijft het vlees zich het eeuwige leven toedenken.

Men spreekt van de "onsterfelijke mens", een onsterfelijke melodie enz.

Maar hen, die daar liggen onder het oordeel

van de dood. Hen, die erkennen mogen: Ik ben vlees, ik heb geen bestand in mijzelf. Hun zal het een wonderbaar Evangelie zijn. Een kracht Gods tot zaligheid. Dat God zulk een stervende, zulk een zwart gat, heeft liefgehad met een eeuwige liefde. Want Hij heeft liefgehad, ook toen wij dood waren in de misdaden en zonden.

Wie zichzelf blijft verheffen tot eeuwig leven. wie het houdt met de "onsterfelijke mens"...hij werpt de blijde boodschap naast zich neer.

Maar God voert Zijn eeuwige Raad uit. Het volk dat in duisternis woont zal een groot Licht zien. Hij is de Eerste en de Laatste. Het Begin en het Einde. Hij kan Nicodémus de Waarheid wel leren. Hij kan u en mij wel doen belijden: Ik ben vlees..ik ben wereld..ik ben een gevallen mens. Dat zal de eeuwige liefde van God meebrengen. Wij kunnen elkaar wel trachten aan te praten dat we zondaren zijn, maar God leert het ons waarachtig geloven.

Laten we het eeuwig Evangelie toch niet veranderen in een reeks eisen en voorwaarden. Bedenk wat de Apostel Paulus in Romeinen 3 getuigd heeft van alle vlees.

Alzo lief..Hoe lief? Zó lief, dat God Zijn Eniggeborene gegeven heeft. God heeft Zijn geliefde Zoon verordineerd om Zijn uitverkoren Knecht te zijn...om Zijn welbehagen te doen.

Grondeloze liefde! Gadeloze ontferming. God GEEFT. Hij geeft Zijn ZOON.

Hij laat Hem gaan in de staat der ellende..de staat der verdoeming.

Maar hoe kan dat? Hoe kan God uit liefde tot de wereld, het Liefste geven? Laten we zwijgen.

We kunnen niet verder. Uit Hem, door Hem en tot Hem Zijn alle dingen. Hem zij de heerlijkheid. De HEERE heeft gegeven. Hij gaf Zijn geliefde Zoon.

De HEERE heeft genomen. Hij zette Jezus de beker aan de lippen.

De Naam des HEEREN zij geloofd. Want Hij heeft niet veracht noch versmaad de verdrukking van de verdrukte, noch Zijn aangezicht voor Hem

verborgen; maar Hij heeft gehoord als Die tot Hem riep. In alle lijden van de Zoon was het welbehagen van de Vader.

Daarom zal de Zoon doorgaan.

Daarom zal Hij opgewekt worden.

Daarom zal Hij opstaan ten derde dage.

Daarom zal Hij Vaders Naam aan de broeders vertellen.

Daarom zal Hij in het midden der gemeente God prijzen.

De Naam des HEEREN zij geloofd.

De HEERE heeft gegeven.

De HEERE heeft genomen.

De HEERE geeft mild en overvloedig.

Wie is slecht? Hij kere zich herwaarts. Tot de verstandeloze zegt Hij: Eet van het brood en drink van de wijn die Ik bereid heb.

Waartoe dit grote heil? Opdat een iegelijk, die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe.

"Een iegelijk", wie zijn dat? Dat zijn alle soorten vreemdsoortige mensen. Verloren mensen.. slechte mensen.. farizeeërs en tollenaars en zondaren.. domme mensen.. wijze mensen.. grote mensen.. kleine mensen.. zwarte, blanke, bruine, gele en rode mensen.

Allemaal? Een iegelijk die in Hem gelooft.

Het Evangelie is een kracht Gods tot zaligheid een iegelijk die gelooft. Die gelooft zal hebben en gedoopt zal zijn, zal zalig worden.

Zou de Heere mij bedoelen? Vraag aan je vader en moeder of je gedoopt bent in de Naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.

Maar daarmee ben ik nog geen gelovige. Dat is waar. Tussen haakjes: Gelovigen zijn er nog genoeg.. maar 't is een wonder als je een gelovende tegen komt.

Maar terzake: Het geloof is een gave Gods.

Wij kunnen niet geloven. God werkt het geloof.

De Heilige Geest gebruikt daartoe het Woord.

Het geloof is uit het gehoor en het gehoor door het gepredikte Woord van God.

Hoe zouden ze geloven indien het hun niet ge-

predikt werd? Daartoe mag je in de kerk komen. Uit genade. 't Is geen verdienste. 't Is niet ons werk. We zitten niet in de kerk om wat te verdienen. In de kerk komen we om wat te ontvangen.

De kerk is een gemeenschap van armlastigen. En wee degene die niet gelooft in die Geliefde Zoon. Het zal hem kwalijk gaan.

Hoe moet ik dat dan doen? Maar wie zijt gij, o mens, die tegen God antwoord. Wou je een zegen horen terwijl je God tot een leugenaar maakt? Wou je gepleisterd worden met de loze kalk, speciaal gefabriceerd voor lieve onbekeerde medereizigers. Ziet toe..vandaag of morgen moet je de kerk uit.

Dan moet je ergens anders je tent opslaan en mag je op de akker van Boas niet meer komen.

We moeten niet denken dat God ons onschuldig zal houden omdat wij niet kunnen geloven.

Ook moeten we onszelf niet bedriegen door onszelf te houden voor goedwillende zondaren.

Dat zijn we niet. Gijlieden wilt tot Mij niet komen..dat heeft de Zoon gezegd. Laten we maar ophouden.

Een iegelijk die in Hem gelooft zal niet verderven, maar eeuwig leven hebben.

Dat verderf heeft de Zoon van God op Zich genomen. Ziet, het Lam Gods.... Hij is in de dood ingegaan. Zo heeft Hij de vijand op z'n eigen terrein verslagen. De dood is gedood.

Het leven en de onverderfelijkheid zijn aan het licht gebracht.

Dit leven is in de Zoon. Daarom: Die in de ZOON gelooft heeft deel aan het leven. Erfgenamen van God en mede erfgenamen van Christus.

Kerstfeest: Feest vanwege de eenzijdige liefde.

Kerstfeest: Daad van Goddelijke bewogenheid.

Kerstfeest: Verborgenschap van de Godzaligheid.

Kerstfeest: God is geopenbaard in het vlees.

Laat ons dan henengaan naar Bethlehem, en laat ons zien het Woord dat er geschied is, hetwelk de Heere ons heeft verkondigd.

Een hartelijke groet aan die wereld, die het

verliezen mag van zulk een eeuwige, onbegrijpeli-
lijke liefde.

Gezegend Kerstfeest en
een zalig uiteinde.

D.C.O.

*

Sliedrecht, dec. 1979.

"Bij U schuil ik".

Geliefden in de Heere, zowel die nabij zijn,
als ook die verre zijn. Alsook die ons bekend
zijn, of als onbekende en nochtans bekend.
Wij wensen uw aandacht te bepalen bij een
Woord uit het lieve Woord des Heeren, en wel
bij de laatste woorden van Psalm 143:9:
"Bij U schuil ik".

Het jaar 1979 spoedt ten einde, en wij spoeden
mee naar het einde. De laatste maand, de
donkerste van het hele jaar, proberen we zo
gezellig mogelijk door te brengen.
Ik zeg dit met het oog op de feestelijkheden..
Mooie verlichting..Sint Nicolaas..veel kadootjes
en veel snoepen.

Kerstdagen: Lekker eten en drinken. Oude jaar:
Oliebollen en een glaasje..plus veel lawaai en
zotternij.

Ik geef slechts een kleine opsomming van wat
de natuurlijke mens daarstelt en hoe hij Gods
zegeningen omzet in brasserijen en dronken-
schappen.

Dit alles gebeurt onder de leiding van Satan.
Laat ons eten en drinken en vrolijk zijn, want
morgen sterven wij.

Het laatste daar gelooft de mens van nature
niet in. Maar wij laten dit alles los en keren
ons tot u, geliefde broeders en zusters, die

even dierbaar geloof deelachtig zijn. Daar spreekt ook de dichter van: Bij U schuil ik. Deze man schuilde bij de Drieënige VerbondsGod. Als er sprake is van "schuilen", dan dreigt er gevaar. Toen we nog jong waren en wel eens een voet of een knie stuk vielen, dan zocht je troost bij moeder. Als er gevaar dreigde, schuilde je bij je vader. Als het zwaar onweerde...zolang je bij vader was, geen nood. Ik heb weleens, als ik met zo'n kleine peuter liep te wandelen, en hij liep wat vooruit, mijzelf verstopt achter een boom. Opeens ziet het kind: vader is weg. O, wat een schrik. Huilen geen gebrek. Dan kwam je voor de dag en alles was weer goed. De schrik was over..veilig bij vader. Zo zie je dat schuilen altijd inhoud: Geborgen te zijn voor het gevaar dat dreigt. Nu gaat dat in het natuurlijke niet altijd op. Want als, zoals in de afgelopen zomer, de donder meer dan eens je huis deed dreunen en de bliksem je bijna verblindde, dan voelde je wel dat je huis geen afdoende schuilplaats is. Maar de schuilplaats die de psalmdichter bedoelt is de eeuwige schuilplaats. Onwrikbaar, onbewegelijk, onneembaar. Wij zeiden reeds dat het de Drieënige God zelf is waar de man Gods schuilde. Voorwaar, dit is een onbegrijpelijk wonder. Dat de Drieënige God de schuilplaats is van een ellendige, verdoemenswaardige zondaar. Ons eerste verbondshoofd wandelde met zijn vrouw in het paradijs in gemeenschap met God. Totdat het de mens niet goed dacht zijn Schepper in erkentenis te houden. Ja, toen waren we onze schuilplaats kwijt. Weg vrede. Weg blijdschap. Weg, liefde. Integendeel: Nu oorlog, droefenis, haat. Gods beeld kwijt. Geen kennis, maar dwaasheid. Geen gerechtigheid, maar leugen en onrecht. Geen heiligheid, maar vuil en smerig vanwege de zonde. Alles kwijt. God kwijt. Nochtans was God Zijn uitverkoren Jakob, die Hij liefhad met een eeuwige liefde, geen moment kwijt. Eer iets van mij begon te leven, was alles in Uw boek geschreven. O, wonderlijk

heilgeheim. Vader gaf uit eeuwige liefde Zijn eigen Zoon. God uit God. Licht uit Licht. In Hem heeft de Vader, in eeuwige liefde, miljoen maal miljoenen vastgesteld om eeuwig Zijn lof te vermelden. Uitverkoren in Christus voor de grondlegging der wereld. "Daar heb ik het niet mee", zal iemand zeggen. Och, wij zitten vol dwaze praatjes. De dichter zegt: Bij U schuil ik.. Daar komt de Heilige Geest. Hij gaat uit van de Vader en de Zoon. Hij zal het waarmaken dat Gods Woord waarachtig is. Hij zal het dierbaar geloof in onze harten werken. Geloof ge dat woord..dat ge alles verspeeld hebt..God kwijt?

Dan is er ook een droefheid naar God. Bij U schuil ik. Wie weet, Hij mocht mij genadig zijn. De Vader gaf al Zijn uitverkorenen aan Zijn Zoon. "Zij waren Uwe, maar Gij hebt ze Mij gegeven".

O, welk een schuilplaats. De Koning zelf spreekt: Niemand zal ze rukken uit de hand Mijns Vaders, en niemand zal ze rukken uit Mijn hand.

Bij U schuil ik.

Hoor een zondaar pleiten op die wonderlijke genade Gods: O Heere, ik word onderdrukt, wees Gij Mijn Borg.

De tweede Adam, de Heere uit de hemel, heeft alles in orde gemaakt. De wil van God was Zijn spijs, hoe zwaar de last van Gods toorn tegen de zonde ook op Hem drukte: Vader, indien het mogelijk is, laat deze drinkbeker van Mij voorbij gaan; doch niet Mijn wil, maar Uw wil geschiede. De laatste penning werd betaald door Hem.

Bij u schuil ik.

Verzoen de zware schuld. Die ons met schrik vervult. Bewijs ons eens genade.

De hele helleburgt stort ineem omdat Hij Zijn ziel uitgestort heeft in de dood, en met de overtreders is geteld geweest, en Hij veler zonde gedragen heeft, en voor de overtreders gebeden heeft. Het is volbracht. Ja, ook de laatste vijand, de dood, totaal vernietigd. Nu mag een moordenaar mee naar het hemels paradijs.

Hij mocht bij Hem schuilen en de schuilplaats was onverwoestbaar. Zo ging de moordenaar in. De duivel was hem kwijt. De zonde voor eeuwig weggedaan. De Wet had geen enkele vloek meer voor hem, alleen zegeningen. Hij mocht mee met zijn Koning als één die al Gods deugden verheerlijkt had en nooit geen zonde had gedaan. Zie, gij zijt gans schoon, zijn liefste, er is geen gebrek aan u.

Weer komt de vraag tot ons persoonlijk: Gelooft gij dat? Mogelijk zijn er veel antwoorden.

De één zegt: Het geloof is een gave Gods, dat moet een mens geschonken worden. Een ander zegt: Dat moet aan ons hart worden toegepast. Weer een ander: Dan zal je heel wat meegemaakt moeten hebben. Och, ik kan zo wel doorgaan, want ik weet wel wat er zo leeft in het hart van een ellendig mensenkind. Daarom laat ik al die vragen voor hetgeen ze zijn, en keer terug naar het begin: Dat de Drieënige God de schuilplaats is voor Zijn volk, dat Hij Zich ten erve heeft verkoren.

Bij U schuil ik.

Die Geest gekomen zijnde zal de wereld overtuigen van zonde, gerechtigheid en oordeel.

Van zonde.. omdat ze in Mij niet geloven. Al onze woorden verstommen. Al onze overleggingen worden weggevaagd. Al ons ongeloof opgeruimd.

Het is de almachtige kracht van de Geest die de doden levend maakt, wat verdorven is, vernieuwt.

Door die Geest bekende Manasse dat de Heere God is. Door die Geest riep Saulus: Heere, wat wilt Gij dat ik doen zal... deed een Lydia acht slaan op hetgeen van Paulus gesproken werd.. en een stokbewaarder geloven in de Zoon van God (met heel zijn huis).

Bij U schuil ik.

Och, schonk Gij mij de hulp van Uwen Geest.

Mocht die mij op mijn paân ten Leidsman strekken.

Nogmaals: Welk een schuilplaats. Het jaar 1979

spoedt ten einde. Weer komt de vraag op: Waar

schuilen wij, met al onze moeite en verdriet,

zonde en ellende? Schuilden wij bij de Heere?

Was het ook in ons hart: Sla op mijn ellende

de ogen. Zie mijn moeite en verdriet. Neem mijn zonde uit meedogen, gunstig weg, gedenk die niet. Zie mijn haters, daar 't getal vast vermeert van die mij vloeken. En die rusteloos mijn val, heet en wrevelmoedig zoeken.

Onze doodsvijanden slapen niet..Duivel, wereld en vlees. Maar de schuilplaats is onneembaar.

Wat de duivel aangaat: De Heere zal de Satan onder onze voeten verpletteren.

Wat de wereld aangaat: Kinderkens, hebt de wereld niet lief, want de gedaante dezer wereld gaat voorbij. Spoedig zal de wereld verbranden. Wat ons boze bestaan aangaat: De dood zal ons uit deze gevangenis bevrijden en een einde maken aan de ellende van het uitwonen van de Heere en het inwonen in het lichaam der zonde.

Eeuwig zullen wij Zijn gunst en gemeenschap ervaren. Daar zal het beeld van de aardse voor eeuwig weg zijn, en wij zullen het Beeld van de hemelse dragen.

Bij U schuil ik.

Moest gij soms één, die u dierbaar was, naar het graf brengen?

Bij U schuil ik.

Hij, de God aller genade is een Man der weduwen. Zijn Geest is uw trooster. Moest gij veel pijn lijden in uw lichaam? Misschien ook nog opstandig?

Bij U schuil ik.

Bezwijkt mijn vlees en mijn hart, zo is God de Rotssteen mijns harten, en mijn deel in eeuwigheid.

Bij U schuil ik.

Ook dan, als inwendig alles zich verzet tegen de weg die de Heere met ons gaat.

En wordt mijn vlees door 't kwade licht ver-rast. Ai, laat het mij toch nimmer overheren.

Is de grijsheid en de ouderdom daar? Voelen we ons hulpbehoevend? Ervaren wij de afbraak van onze aardse tabernakel?

Bij U schuil ik.

Tot de grijsheid en ouderdom zal Ik u dragen. Ik zal Dezelfde voor u zijn, een vaste schuil-

plaats. Nog een weinig geduld. Eer we het
weten zal het zijn: Ziet, hier ben Ik. Uw ogen
zullen de Koning zien in Zijn schoonheid.
Een weinig hier door het geloof; maar dan zal
het zijn: De helft is mij niet aangezegd.

Is ons hart bezwaard vanwege ak de beroeringem
die deze aarde treffen? Twijfelmoedigheid der
volken, geruchtem van oorlogem en oorlogem,
aardbevingem, overstromingem, hongersnood,
vreselijke ziektem.

Beeft uw hart voor uw kindertjes..kleinkinde-
ren?

Bij U schuil ik.

Als gij al deze dingen horen zult: Heft uw
hoofd omhoog en weet dat de verlossing nabij is.
Het veld wordt te groot. Ik ga besluiten.

Maar om mijns lieve Zaligmakers wil wek ik u op:
Weest getroost en weest blijde.

Als God ons nog eem 1980 geeft..ga met vreugde em
zingt met uw ganse hart en al uw krachten:

Gij zijt mij, Heer, ter schuilplaats in gevarem;
Gij zult mij voor benauwdheid trouw bewarem;
G' omringt me, daar Gij mij in ruimte stelt,
Met blij gezang, dat mijn verlossing meldt.
Mijn leer zal u, o mens, naar 't recht doem
hand'len,

Em wijzen u de weg, dien gij zult wand'lem;
Ik zal u trouw verzellen met mijn raad,
Terwijl mijn oog op u gevestigd staat.

Hartelijk gegroet van uw liefhebbende Zuster
en Broeder G. Overduin, Sliedrecht.

*